

U s n e s e n í

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 3. června 2014 odvolání **obžalovaného Ing. M [REDACTED] B [REDACTED]**, nar. [REDACTED] ve [REDACTED], státního občana Slovenské republiky, proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 3.prosince 2013, č.j. 9T 39/2013-258, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný **uznán vinným** přečinem těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že dne 11.2.2011 v 11:00 hodin na červené sjezdovce [REDACTED], v lyžařském centru v katastru obce [REDACTED], v [REDACTED], jel na lyžích a ačkoliv tato sjezdovka byla přehledná a prázdná, nedbal základních pravidel opatrnosti, nepřizpůsobil rychlost a způsob jízdy přehlednosti terénu, nevěnoval dostatečnou pozornost situaci na sjezdovce a neměl tedy přehled o situaci před ním, v čehož důsledku zezadu narazil do lyžařky JUDr. J [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], přičemž v důsledku tohoto střetu a pádu na zem utrpěla JUDr. J [REDACTED] R [REDACTED] šikmou zlomeninou zevní části klíční kosti s posunem úlomků a byla tak omezena v obvyklém způsobu života po dobu šesti týdnů.

Za to byl obžalovaný **odsouzen** podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let.

Podle § 228 odst.1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán k povinnosti nahradit poškozené JUDr. J [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], škodu ve výši 21 884,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonem stanovené lhůtě **odvolání**, které osobně zdůvodnil. Obžalovaný připouští, že dne 11.2.2011 přibližně v 11,00 hodin při lyžování narazil po pádu do poškozené, nicméně zdůrazňuje, že náraz nemohl předvídat, protože poškozenou v důsledku zvlněného terénu neviděl, natož aby mohl

usuzovat na směr jejího pohybu. Orgánům činným v trestním řízení vytýká, že nebyla provedena rekonstrukce, kdy nyní - s odstupem 3 let - je obtížné se k tehdejší situaci vyjadřovat. S napadeným rozsudkem nesouhlasí i v dalších směrech. Především zpochybňuje posouzení charakteru zranění poškozené jako těžkou újmu na zdraví s dobou omezení v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů, ačkoli k sejmutí fixace došlo po 5 týdnech, přičemž znalec zranění charakterizoval spíše jako prosté ublížení na zdraví. Dále nesouhlasí s tím, že první soud přečetl z jeho výpovědi, že šířka sjezdovky byla 5 metrů, ačkoli takový údaj nikdy neuvedl. Nesouhlasí ani s tvrzením prvního soudu, že poškozené neposkytl součinnosti při nápravě následku, když se ze strany poškozené jednalo spíše o zastrašování (průběh jednání opětovně konkretizuje v intencích své výpovědi). Dále odvolatel zpochybňuje výpověď svědka R. ■■■, pokud uvádí, že poškozenou nabral ve vlastním pádu, ačkoli je z fotodokumentace na č.l. 41 zřejmé, že již před srážkou byl celým tělem na zemi v tzv. smyku, za rozporné považuje i další jeho tvrzení, že se po střetu na místo již další osoba nedostavila, ačkoli v e-mailu naopak tvrdí, že přijela další osoba a ptala se, zda je potřeba odvézt poškozenou dolů rolbou. Obžalovanému není současně jasné, jak dospěl první soud k závěrům o charakteru sjezdovky, přičemž mu vytýká, že se zabýval pouze pravidly FIS a nikoli též vlastními pravidly předmětného lyžařského střediska. Konečně odvolatel zpochybňuje i výpověď poškozené s ohledem na výpověď znalce MUDr. Miloše Sokola, PhD., v hlavním líčení, kde jednoznačně popsal okamžitou bolestivost a omezenou hybnost kloubu s tím, že rotační pohyby jsou vyloučené, zatímco poškozená uvedla, že se snažila rameno krouživými pohyby rozcvičit a zůstala v takovém stavu dva dny, aniž by okresní soud vůbec zohlednil, k čemu během této doby mohlo dojít. Závěrem poukazuje i na tu skutečnost, že mu bylo odepřeno právo obhajovat se na území Slovenské republiky, před orgány, kterým rozumí. Proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ho obžaloby zprostil, případně aby vrátil věc soudu I. stupně k dalšímu řízení.

K tomuto odvolání podala písemné **vyjádření poškozená** JUDr. J. ■■■ R. ■■■. Výhrady obžalovaného považuje za neopodstatněné. Podrobně popisuje, jakým způsobem jí předmětné zranění zkomplikovalo život a také důvody, proč toto považuje za těžké ublížení na zdraví. K náhradě škody uvádí, že částka, kterou požaduje v trestním řízení, je minimální s ohledem na to, jaké prostředky vynaložila, aby udržela domácnost v chodu a aby mohla alespoň částečně vykonávat své zaměstnání, nehledě na ztrátu času rehabilitacemi, přičemž ani dceři nemohla pomoci s narozenou vnučkou.

Dále zdůrazňuje, že jí obžalovaný nepodal pomocnou ruku ani po morální, ani po finanční stránce. Poškozená rovněž rezolutně nesouhlasí s tím, že byl její manžel obžalovaným nařčen, že „klame“, ačkoli se jedná o čestného muže, přičemž obžalovaný nemůže své tvrzení doložit. Ohledně námitek týkajících se terénu a viditelnosti poukazuje na skutečnost, že charakter sjezdovky byl zjištěn ze záznamu [REDAKCE] strany, a pokud mohli kamarádi obžalovaného tohoto vidět a fotografovat, pak musel obžalovaný vidět i ji, pokud by jízdě věnoval náležitou pozornost. V tomto směru rozebírá pravidla FIS. Poškozená dále připouští, že byla patrně zbytečně statečná, pokud nevyužila odvozu rolbou a nevyhledala lékařské ošetření přímo na místě, nicméně tento postup by vyvolal rozruch a zbytečné další náklady, které by musel obžalovaný hradit, navíc doufala ve zlepšení. Považuje za prokázané, že pod uklidňujícími prášky a při znehybnění lze bolest vydržet, což je zřejmé i ze způsobu následné léčby - fixace, čas, klid. Proto navrhuje, aby bylo odvolání obžalovaného zamítnuto.

Krajský soud jako soud II. stupně přezkoumal z titulu podaného odvolání **v nepřítomnosti obžalovaného**, který byl o konání veřejného zasedání řádně a včas vyrozuměn, svou nepřítomnost písemně omluvil, zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž toto směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, **odvolání obžalovaného však důvodné neshledal.**

Pokud jde o **výhradu procesního charakteru**, tak tuto je třeba odmítnout s poukazem na ustanovení § 7 odst. 2 tr. zákoníku, jenž poskytuje českým občanům jako poškozeným ochranu a zejména možnost uplatnění jejich práv a nároků v rámci trestního řízení vedeného na území České republiky při utrpění škody na území jiného státu i pachatelem jiného státu při zachování vzájemné trestnosti.

Dále je třeba konstatovat, že okresní soud provedl zákonným způsobem všechny důkazy potřebné k náležitému objasnění věci, tyto v souladu se zákonem zhodnotil tak, jak ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen samostatně, ale i ve všech vzájemných souvislostech, a dospěl **ke skutkovým zjištěním**, která mají v provedeném dokazování náležitou oporu a která v zásadě nezpochybňuje ani sám odvolatel - tedy že dne 11.2.2011 v 11,00 hodin na červené sjezdovce [REDAKCE], v lyžařském centru v katastru obce [REDAKCE] v [REDAKCE], jel na lyžích a zezadu narazil do lyžařky JUDr. J [REDAKCE] R [REDAKCE], kdy v důsledku

tohoto střetu a pádu na zem utrpěla poškozená JUDr. J. R. šikmou zlomeninu zevní části klíční kosti s posunem úlomků.

Spornou tak zůstává pouze **příčina střetu**, tedy zda obžalovaný skutečně na přehledné a prázdné sjezdovce nedbal základních pravidel opatrnosti, nepřizpůsobil rychlost a způsob jízdy terénu, nevěnoval dostatečnou pozornost situaci na sjezdovce a neměl tedy přehled o situaci před ním, jak první soud dovodil. I s touto otázkou se ovšem první soud dle přesvědčení soudu odvolacího důkladně vypořádal, byť s tím obžalovaný nesouhlasí. V tomto směru lze obžalovanému přisvědčit, že rekonstrukce na místě činu, respektive ani prověrka na místě prováděna nebyla. Okresní soud měl ovšem k dispozici přesný popis sjezdovky [REDAKCE] červená (viz úřední záznam ze dne 3.9.2012), příslušnou fotodokumentaci, jakož i videozáznam pořízený přímo při sjíždění této trati, kterými byl důkaz v hlavním líčení proveden a z nichž mohl okresní soud potřebné informace o charakteru příslušné sjezdovky, jakož i dalších technických parametrech čerpat. A pokud jde o **styl jízdy obžalovaného**, zde postupoval vyloženě **ve prospěch obžalovaného**, pokud skutková zjištění oproti obžalobě omezil - vypustil, že obžalovaný prováděl „nepatřičnosti“, čímž ovlivnil svůj přehled o situaci na sjezdovce - ačkoli se takový závěr z výpovědi svědka JUDr. J. R. nabízel, a to již jen s ohledem na skutečnost, že byl svými přáteli při jízdě fotografován, přičemž tato stanovil **pouze v minimálně prokázaném rozsahu**. Pokud výpovědi svědka JUDr. J. R. v tomto směru neuvěřil, tak to ovšem neznamená, že by svědek lhal, leč že první soud považoval toto jeho vyjádření toliko za subjektivní vnímání situace svědkem, proto postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Okresní soud ze shodných důvodů akceptoval i obhajobu obžalovaného, že sjezdovka byla v místě střetu mírně zvlněná (zalomená), kdy toto zvlnění mohlo obžalovanému subjektivně zkomplikovat reakci na poškozenou, nicméně ani tato okolnost nemůže obžalovaného trestní odpovědnosti zbavit

Jak správně uvedl již okresní soud, **pravidla chování pro lyžaře vydaná Mezinárodní lyžařskou federací** (tzv. lyžařské FIS desatero) nejsou sice obecně závazná a mají pouze doporučující charakter, nicméně jsou závazná pro všechny lyžaře na sjezdové trati a jejich porušení představuje porušení právní povinnosti předcházet vzniku škod. Podle citovaných pravidel (**ad 1/ - ohled na ostatní lyžaře**) *se každý uživatel sjezdové tratě musí chovat tak, aby neohrožoval nebo nepoškozoval někoho jiného, (ad 2/ - zvládnutí rychlosti a způsobu jízdy) každý lyžař musí jezdit s přiměřeným odstupem a s ohledem na vzdálenost, na kterou vidí, přičemž svou rychlost a způsob jízdy musí přizpůsobit svému*

umění, terénním, sněhovým a povětrnostním podmínkám, jakož i hustotě provozu, (ad 3 - volba jízdni stopy) každý lyžař přijíždějící zezadu musí svou jízdni stopu zvolit tak, aby neohrožoval lyžaře jedoucího před ním a (ad 4 - předjíždění) osoba přijíždějící zezadu musí volit takovou jízdni stopu, aby neohrozila ostatní uživatele sjezdové tratě jedoucí před ní. Tato pravidla jsou nadřazena vlastním pravidlům lyžařského střediska, která by ovšem stěží mohla být v rozporu s nimi. Pokud by obžalovaný pravidla FIS respektoval, sledoval sjezdovku před ním, přizpůsobil rychlost a způsob jízdy terénu a výhledovým poměrům, musel by poškozenou včas vidět a mohl na její přítomnost včas reagovat, respektive nemohl by poškozenou, která zpomalovala a chystala se zastavit pod svědky O [REDACTED] G [REDACTED], zezadu srazit.

Dále není pochyb o tom, že poškozená v důsledku této srážky utrpěla šikmou zlomeninu zevní části klíční kosti s posunem úlomků, což vyplývá z lékařských zpráv, přičemž i znalec MUDr. Sokol potvrdil, že **mechanismus vzniku poranění** odpovídá úrazovému ději, jak tento poškozená popsala. **Mezi jednáním a následkem je dána příčinná souvislost.** Skutečnost, na kterou obžalovaný poukazuje, tedy že lékařské ošetření vyhledala poškozená až po návratu do České republiky, je poměrně běžná (s ohledem na ekonomickou stránku věci). Jestliže znalec potvrdil okamžitou bolestivost a omezenou hybnost kloubu, tak je třeba připomenout, že poškozená uvedla, že se „pokoušela“ rameno rozcvičit, což se jí nepovedlo, nikoli že krouživé pohyby přímo prováděla. Stejně tak znalec uvedl, že práh bolestivosti je u každého jiný, tudíž nelze charakter zranění zpochybňovat za situace, kdy byla provedena provizorní fixace, bolest tlumena léky a ošetření vyhledáno ihned po návratu do České republiky. Že se jednalo **o těžkou újmu na zdraví**, právem dovodil okresní soud z délky doby, po kterou byla poškozená v běžném způsobu života omezena (minimálně 6 týdnů). Samozřejmě lze připustit, že se jednalo o situaci hraniční (to uvedl i znalec, jak obžalovaný připomíná), když fixace byla sejmuta po 5 týdnech. Nicméně znalecký posudek je pouze jedním z důkazů. Okresní soud proto nepochybil, když tento hodnotil v kontextu s důkazy dalšími (s výpovědí poškozené JUDr. R [REDACTED], svědka JUDr. R [REDACTED], manžela poškozené, a s důkazy listinnými) a uzavřel, že po sejmutí pevné fixace nebyla hybnost obnovena okamžitě, leč že poškozená byla i nadále omezena v obvyklém způsobu života, když potíže s hybností po určitou dobu přetrvávaly, navíc musela podstoupit rehabilitaci trvající 10 týdnů, přičemž bolestivost zcela nevymizela do současné doby, což znalec potvrdil (při změně počasí apod.) Ani tomuto závěru prvního soudu tak nelze nic vytknout.

Ostatně nyní znovu vznášené námitky jsou pouze opakováním obhajoby obžalovaného, s kterou se první soud náležitě vypořádal, proto lze v podrobnostech na přílehlavé odůvodnění napadeného rozsudku plně odkázat, aniž by odvolací soud považoval za nutné cokoli dalšího dodávat.

Dle přesvědčení odvolacího soudu věnoval okresní soud dostatečnou pozornost i **použití právní kvalifikaci**, respektive subjektivní stránce a otázky formy zavinění. V tomto směru lze především poukázat na to, co již ohledně pravidel vydaných Mezinárodní lyžařskou federací pod body 1- 4), která svým způsobem jízdy obžalovaný porušil, pregnantně vyjádřil v odůvodnění napadeného rozsudku první soud. A pokud bylo prokázáno, že obžalovaný nepřizpůsobil rychlost a způsob jízdy konkrétnímu terénu a možné situaci na sjezdovce, kdy neměl zjevně dostatečný rozhled pod svah, který sjížděl a tudíž nestačil adekvátně reagovat na situaci před ním, kde se nacházela poškozená R■■■■, v důsledku čehož do ní zezadu narazil a způsobil jí zranění, které ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku představuje těžkou újmu na zdraví, pak vskutku naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty **přechinu těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku**.

Z hlediska subjektivní stránky se u tohoto přechinu vyžaduje nedbalost. Právem první soud uzavřel, že v tomto případě se jednalo o **vědomou nedbalost ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku**, která je postavena na vědomí možnosti vzniku následku, což je schopnost pachatele rozpoznat a zhodnotit okolnosti, které vytvářejí možné nebezpečí pro zájem chráněný trestním zákoníkem. Při vědomé nedbalosti pachatel ví, že může způsobit následek trestného činu, ale bez přiměřených důvodů spoléhá, že takový následek nezpůsobí. Nechce ho způsobit, ani s ním není srozuměn. Zavinění z nedbalosti pak není vyloučeno ani spoluzaviněním jiných osob, včetně poškozené (to ovšem prokázáno nebylo). Měřítkem nedbalosti je zachování potřebné míry opatrnosti, která je dána spojením objektivního a subjektivního vymezení. Objektivní vymezení žádá zpravidla od každého stejnou míru opatrnosti, subjektivní pak úzce souvisí s další podstatnou skutečností, že obžalovaný je zkušený lyžař, sportovec, lyžuje od malička, jak sám potvrdil.

Podle § 415 občanského zákoníku (tehdy platného) totiž platí, že každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Jde o všeobecně závaznou (tj. platící pro každého) právní povinnost dodržovat nejen povinnosti uložené právními předpisy a povinnosti převzaté smluvně, ale i bez konkrétně stanoveného pravidla chování počínat si natolik obezřetně, aby jednáním či

opomenutím nevznikla škoda jiným ani jemu samému. Aplikace tohoto ustanovení přitom přichází v úvahu tehdy, není-li konkrétní právní úprava, vztahující se na jednání, jehož protiprávnost se posuzuje. Proto také jednání obžalovaného nebylo po právní stránce posouzeno jako porušení důležité povinnosti uložené mu podle zákona, tedy i podle odst. 2 § 147 tr. zákoníku, ale jen v intencích základní skutkové podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví dle § 147 odst. 1 tr. zákoníku, u níž se vychází z obecných ustanovení občanského zákoníku o povinnostech občana v rámci tzv. generální prevence, tj. výše citovaného ustanovení § 415 občanského zákoníku. Právní závěry prvního soudu tak odpovídají stavu věci i zákonu.

Odvolací soud dále přezkoumal i **výrok o trestu**, avšak ani v této části žádné pochybení v neprospěch obžalovaného neshledal. Okresní soud volil postih velice citlivě, dostatečně vyjádřil všechny polehčující okolnosti, tj. dosavadní trestní zachovalost obžalovaného, absenci jakýchkoli negativních poznatků zjištěných k jeho osobě, jakož i jistou míru projevené lítosti, byť přímo o sebekritickém náhledu či výraznější snaze o nápravu narušených vztahů hovořit nelze. Pokud za této situace uložil obžalovanému toliko pohružku trestem odnětí svobody a tuto vyměřil hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby uvedené v § 147 odst. 1 tr. zákoníku (až 2 léta), v konkrétní výměře 5 měsíců, jedná se o postih vskutku mírný. Za zcela adekvátní považuje odvolací soud i délku zkušební doby, v konkrétní výměře 2 let, když tuto zvolil první soud jen mírně nad dolní hranici zákonné výměry uvedené v § 82 odst. 1 tr. zákoníku (od 1 roku do 5 let). V žádném případě se tak nejedná o trest nepřiměřeně přísný, který jedině by mohl být důvodem k jeho změně.

Ze všech uvedených důvodů, když pochybení nebylo shledáno ani ve **výroku o náhradě škody** (poškozená uplatnila nárok na náhradu škodu řádně a včas, výše byla prokázána listinnými důkazy), se odvolání obžalovaného nemohlo setkat s úspěchem, a proto muselo být podle § 256 tr. řádu **zamítnuto jako nedůvodné**.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek **p ř í p u s t n ý**.

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat **d o v o l á n í** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení

rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

V Praze dne 3.června 2014

JUDr. Helena Řičicová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Kulhavá